

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/222/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011932
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712011932.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.03.2013 takto

rozhodol:

obžalovaný

C. D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., N.. B.É. X/X

uznáva sa za vinného, že

- v presne nezistenej dobe začiatkom mesiaca december 2009 v Martine, na Ul. Y. J. V. X sa po spoločnej dohode s obv. C. D. obv. Z. P. vlámal do rodinného domu, ktorého majiteľkou je H.. G. L. spoločne s manželom a to tak, že preskočil oplotenie domu, rozbil okno na verande kameňom nájdeným na pozemku, cez vzniknutý otvor si odistil vchodové dvere vedúce do domu, vošiel dnu, kde sa rozhliadal po veciach, ktoré by sa dali odcudziť, pričom odcudzil a skonzumoval presne nezistené potravinárske výrobky a následne vyšiel von, kde ho na ulicu čakal C. D.,
- následne sa Z. P. do domu opätovne vrátil aj s C. D. a následne spoločne odcudzili presne nezistený počet potravinárskych výrobkov, ďalej odcudzili asi 30 odznakov, dámske náramkové hodinky nezistenej značky zo žltého kovu s kovovým remienkom, kávovar nezistenej značky, čím obaja obvinení svojím konaním spôsobili škodu majiteľke domu H.. G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. - J., Y. XX odcudzením vecí vo výške 300 € a poškodením okna vo výške 100 €

príčom obvinený C. D. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom OS Martin, sp. zn. 2T/168/2009 zo dňa 29.10.2009, právoplatný dňa 14.11.2009 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.
t e d a

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, pričom uvedeného konania sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.,
- prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zákona účinného od 21.12.2012, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/61/2010 zo dňa 18.05.2010, právoplatný 18.05.2010, ktorým bol obžalovanému pre zločin v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z ktorého bol podmienene prepustený 17.02.2012 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/55/2011 a bola mu určená skúšobná doba na dva roky. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú H.. G. L., nar. XX.XX.XXXX v J. L., bytom L., Y. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 707/2009 podal dňa 19.07.2012 tunajšiemu súdu obžalobu aj proti obvinenému C. D., stíhanému pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2, písm. a/, ods. 3, písm. b/ Tr. zák. a pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného, svedkyne poškodenej z prípravného konania, prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd na návrh prokurátora vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 252 ods. 2 Tr. poriadku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Súd podľa § 258 ods.4 Tr. por. na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný C. D. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol , že niekedy koncom roku 2009 sa dohodol s Z. P., že pôjdu do domu vedľa Živeny, odkiaľ zoberú nejaké veci. Skutok sa stal ako je uvedený v predmetnom uznesení. Ku skutku sa priznáva, cíti sa byť vinný a chcel by nahradiť škodu, ktorú spôsobil aj s P.. Dom vykradli po spoločnej dohode, pričom vedel, že P. tam už bol. Veci, ktoré z domu zobrali, z domu zobral P., pričom mu povedal, že ich ide predať. Záverom zopakoval, že skutku veľmi ľutuje a naozaj chce nahradiť škodu.

Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods.1, ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora prečítal výpoveď svedkyne poškodenej H.. G. L. z prípravného konania , ktorá pri svojom výsluchu uviedla, že spoločne s manželom H. L. je vlastníčkou aj rodinného domu v H. X. N. Y.. J.. V. Č.. X, pričom vypovedá ako poškodená aj za manžela. O tom, že bol jej dom vykradnutý sa dozvedela prostredníctvom polície. Obvinení svojím konaním spôsobili škodu krádežou pozlátených dámskych náramkových hodínok vo výške 250 €. Hodinky dostala darom asi pred 10 rokmi. K hodnote kávovaru sa nevedela vyjadriť. Ďalej boli odcudzené rôzne odznaky, ktoré mali viac menej hodnotu iba spomienkovú nešlo o žiadne vzácne odznaky. K ich hodnote sa tiež nevedela vyjadriť. Ďalej z domu boli odcudzené rôzne potraviny v hodnote asi 20 €. Podľa jej názoru jej teda vznikla celková škoda krádežou vo výške 300 €, škoda, ktorá vznikla rozbitím výplne kuchynského okna je vo výške 100 €. Okno opravil manžel.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, a to predovšetkým zápisnicu o obhliadke miesta činu, výpis z evidencie priestupkov, rozhodnutia o priestupku a odpis z

registra trestov na obžalovaného. Ďalej súd prečítal podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/61/2010, najmä zápisnicu o konaní o dohode o vine a treste, dohodu o vine a treste, návrh na schválenie dohody o vine a treste a rozsudok.

Súd sa taktiež oboznámil s fotodokumentáciou z č. l. 35-48 spisu ohľadom krádeže vlámaním do rodinného domu.

Prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá.

Trestný čin je spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia).

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľs'ou.

Samosudca okresného súdu po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v predmetnej obžalobe prokurátora. Obžalovaný C. D., ako trestne zodpovedná osoba, svojim vyššie uvedeným úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., nakoľko spoločným konaním- spolu s obž. Z. P. - si prisvojil cudzie veci - asi 30 odznakov, dámske náramkové hodinky, kávovar - tým, že sa ich zmocnil a čin spáchal vlámaním - vniknutím do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia, pričom uvedeného konania sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/168/2009 zo dňa 29.10.2009 a zároveň spoločným konaním- spolu s obž. Z. P. neoprávnene vnikol do obydlia - do rodinného domu - iného - poškodenej H.. G. L..

Obžalovaný je zo spáchania predmetného skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku usvedčovaný predovšetkým svojim priznaním z prípravného konania, kde priznal spáchanie predmetného skutku, jednoznačne uviedol, že skutok sa stal tak ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, svoje konanie oľutoval a prejavil snahu o uhradenie škody poškodenej. Ďalej je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne poškodenej, ktorá uviedla, aké veci jej boli odcudzené z rodinného domu a ktoré poškodené, listinnými dôkazmi - zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku, právne kvalifikovaného ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. C. D. zoberal do úvahy aj fakt, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre spáchanie majetkovej a násilnej trestnej činnosti. Nakoľko obž. C. D. predmetný skutok /z decembra 2009 / spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/61/2010 zo dňa 18.05.2010, právoplatný 18.05.2010/ , súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest. Nakoľko obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov a jedným z nich bol aj zločin a tieto trestné činy spáchal dvoma samostatnými skutkami, súd bol síce povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. a zvyšovať hornú hranicu o jednu tretinu, avšak ukladať trest obžalovanému súd nemusel nad jednu polovicu takto upravenej trestnej sadzby, nakoľko táto časť

asperašnej zásady - ukladanie trestu súdom nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody - stratila účinnosť vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012, v Zbierke zákonov uverejnenom dňa 21.12.2012. Súd poznamenáva, že u obžalovaného zistil rovnováhu tak poľahčujúcich / ustanovenie § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona / ako i priťažujúcich / ustanovenie § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona / okolností. S poukazom na vyššie uvedené súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov až do 10 rokov a 8 mesiacov. Súd je toho názoru, že na nápravu obžalovaného v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie je nevyhnutné pôsobiť uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol súdom stanovený na samotnej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby teda vo výmere 3 rokov. Súd je toho názoru, že takto stanovený trest postačí na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti. Pri uložení súhrnného trestu súd obligatórne zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/61/2010 zo dňa 18.05.2010, právoplatný 18.05.2010.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním týchto prečinov, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú H.. G. L.Á., nar. XX.XX.XXXX v J. L., bytom L., Y.Á. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie z nasledovných dôvodov. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody síce riadne a včas, ale keďže v spise nebola vyčíslená hodnota odcudzených a poškodených vecí či už odborným vyjadrením alebo znaleckým posudkom, z tohto dôvodu súd poškodenú so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.